

והאידינא הוא **דליוו פרסא**. שלקחוהו ממקומו וזנאוהו למעלה מאקרא ולהכי לא צעי לתחת פרט עד היכן לפי שפרט נופל בחדקל ועוד צבל מושכת לעיל: **לך גיסא דפרס עד היכא**. בשפתה כלפי מערב עד היכן מתפשט רחבה של צבל: **מאי דעסך**. שצאת לישאל: **משוס צירס**. שמא צירס שיוצגת בהך גיסא מיצעיא לך: **מייחסי דפומצדיסא**. שהיא בין שמי הנהרות מצירס נסבי ש"מ מוחזקין הס זה בחזקת ימוס: **כמחלוקס ליוחסין**. בצרכה ורחבה של צבל: **כך מחלוקס לגיטין**. דקיימא לן (גיטין דף ג. ב.) המציא גט משאלר ארלות לרין שיאמר בפני נכתב וצפני נחתם לפי שאין בקיאיין לשמה והמציא גט מארץ ישראל לצבל אינו ריךך לומר וצבל הרי היא כארץ ישראל לגיטין? שאף הס היו חכמים ובקיאיין לשמה: **עד ארצא טניינא**. אגס של קניס וערבה שקורין אושר"א: **טניינא דגישרא**. שני אגמים היו למטה מהגשר זה למטה מזה: **חביל ימא**. שס מקוס: **סכילתא דצבל**. מכלילא ותפארתה של צבל ליוחסין: **שוניא וגוציא וליוארא**. מקומות הס: **סכילתא דחביל ימא**. תפארת של חביל ימא: **איסתא צעא מייניסו**. כותיים לא נתערבו צהס אצל הקול ילא על ידי ששאל כותי אחד אשה מהס אצל הס לא נתנו לו. ויש אומרים רב פפא צעא מיייהו איתתא ולא יחביי ליה לכך היה מוציא עליהם שמץ פסול וקשה צעיני לומר כן: **כגולה**. פומצדיתא קרי גולה צראש השנה (דף ג. ב.): **מאייה דקירא**. מקוס על נהר פרט למעלה מכל המקומות הנזכרים למעלה: **והאמר ר' יוחנן**. לעיל? מיתקומתא דצבל צפרת עד מעצרתא דגדמא ותו לא: **אמר אביי רלוועה נפקא**. צאלכסון ממעצרתא דגדמא ומקפת את הפסולין עד מעלה מאייה דקירא שהיא מן הפסולין ושוט משוט צפי הרלוועה על פרט: **חלוון**. נהר: **וינחם צחלה וצחצור**. בעשרת השצטים שהגלה סנחריב משמעי: **ווכון לפסול**. כל מקוס שגלו השצטים נטמעו עוצדי כוכבים צצנותיהס ועוצד כוכבים ועצד הצא על צת ישראל אפילו למ"ד (יבמות דף מה.) הולד ממזר לא הוי פגוס מיהא הוי:

ותסל עלענין צפומה. צחיה (א' ב') השניה שצמרחה דניאל כתיב והיא צבל: **צפומה צין שיניה**. צפומה משמע מצפנים צין שיניה משמע שכולטות מצחוך: **צולעסן**. מושלת עליהם: **ומסורצניס כדוצ**. צעלי צצר. לשון עוצי ושומן הוא וצעלמא (שבת דף קא:) נמי אמרי' קטן מסורצל צצשר המלוצב צצשר כסרצל: דוצ אין לו מנוחה כשהוא קשור הולך וצא תמיד סביצותיו: **דוצא ניידא**. דוצ נודד: הראני פרסיים. צעל משלות ודומיות היה לוי וקאמר לו רצי משול לי פרסיים למא הס דומים: **כחיללוס של ציט דוד**. גצוריים? **חצנין**. אומה הסמוכה לפרסיים ומשחיתים הס וטרפרים הס יותר מפרסיים: **לשעיריס**. מלוצשים שחורים ודומים לשדים: **דומיס למלאכי השרת**. לצושים לצנים ועטופים כמלאכי השרת וכתיב (יחזקאל ט.) והאיש לצוש הצדים. והכי נמי אמרינן צצמה מדליקין (שבת דף כה:) על רצי יהודה שהיה מתעטף ויוצצ צסדינים המצויינין ודומה למלאך כו' וצנדרים (דף כ.) נמי אמרינן מאן מלאכי השרת רצנן ואמאי קרי להו מלאכי השרת משוס דמצייינן כמלאכי השרת צמלצושים נאים? **כי קא ניחא נפשיה**. מוצקה נצואה צפומיה: **הומניא**. עיר ששמה כך: **מסגריא**. עיר היא וכל הנך כוליהו מקומות נינהו: **צירסא דסעיא**. על שס שסרו מאחרי המקוס ופירש רצי היאך סרו: **דאקפי פירא דכוורי ואויל וצידי צצצפא ושמטינהו וכו'**. הציף הציצר דגיס הרצה והלכו וצדו: **דאקפי**. הציף כדמתרגמינן ויףץ הצבול (מלכים ג ז.) וקפא פורצלו: **פירא**. צריכה עשויה לגלג דגיס וצלע"ז ציצ"ר: **ואישתמור**. נשתמדו:

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

עב.

לךך גיסא דפרת עד היכן. פי' צקוטטרס להכי לא צעי לתחת פרט עד היכא לפי שפרט נופל בחדקל ועוד צבל מושכת למטה ממנו עד אפמיא תמאה כדאמר לעיל: **איתתא בעא מינייהו וצא יחבו ציה**. ולכן הוציא עליהם לעו וי"מ דקאי אדרכ

פפא ולא נהירא דח"ו שיעלה צדעמו של אומו לדיק להוציא לעו עליהם שלא דין: **בין הנהרות הרי היא כגולא ציוחסין**. וצריך לומר דשני מקומות הן דאי משוס חדקל ופרט לא הוי צעי גמרא וכי צין הנהרות מאי הוי דפשיטא לכולי עלמא דמייחסי דלעיל נמי לא צעי אלא מן הצדדין אצל צין הנהרות פשיטא ליה דמיוחסין הן: הויס

שוניא וגוציא תכילתא דחביל ימא רבינא אמר אף ציצורא תניא נמי הכי חנן בן פנחס אומר חביל ימא תכילתא דבבל שוניא וגוציא וציצורא תכילתא דחביל ימא אמר רב פפא והאידינא איערבי בהו כותאי ולא היא איתתא הוא דבעא מינייהו ולא יחבו ליה מאי חביל ימא אמר רב פפא זו פרט צדבורסי ההוא גברא דאמר להו אנא מן שוט מישוט עמד רבי יצחק נפחא על רגליו ואמר שוט מישוט בין הנהרות עומדת וכי בין הנהרות עומדת מאי הוי אמר אביי אמר ר' חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר' חנינא בין הנהרות הרי היא כגולה ליוחסין והיכא קיימא אמר ר' יוחנן צמאייה דקירא ולעיל והא אמר רבי יוחנן? עד מעברתא דגיומא אמר אביי צרצועה נפקא אמר רב איקא בר אבין אמר רב חננאל צאמר רב חלוון צניהונד הרי היא כגולה ליוחסין א"ל אביי לא תציתו ליה יבמה היא דנפלה ליה התם א"ל אטו דידי היא דרב חננאל היא אויל שיילוה לרב חננאל אמר להו הכי אמר רב חלוון ניהונד הרי היא כגולה ליוחסין ופליגא דר' אבא בר כהנא צדאמר ר' אבא בר כהנא מאי דכתיב יינחם בחלה ובחבור גהר גוון וערי מדי חלה זו חלוון חבור זו צדייב גהר גוון זו גינוק ערי מדי זו חמדן וחברותיה ואמרי לה זו נהונד וחברותיה מאי חברותיה אמר שמואל כרך מושבי צחוסקי ורומקי אמר רבי יוחנן וכולם לפסול קסלקא דעתא מושבי היינו מושכני והאמר ר' חייא בר אבין אמר שמואל מושכני הרי היא כגולה ליוחסין אלא מושבי לחוד ומושכני לחוד ותלת עלעין בפומה בין שיניה אמר רבי יוחנן זו חלוון הדייב ונציביין שפעמים בולעתן ופעמים פולטתן וארו חיזא אחרי תנינא דמיה לדוב צתני רב יוסף אלו פרסיים שאוכלין ושותין כדוב ומסורבלין כדוב ומגדלין שער כדוב ואין להם מנוחה כדוב ר' אמי כי הוה חזי פרסא דרכיב אמר היינו דובא ניידא א"ל רבי ללוי הראני פרסיים אמר ליה דומים לחיילות של בית דוד הראני חברין דומין למלאכי חבלה הראני ישמעאליים דומין לשעירים של בית הכסא הראני תלמידי חכמים שבבבל דומים למלאכי השרת כי הוה ניחא נפשיה דרבי אמר הומניא איכא בבבל כולה צעמונאי היא צמסגריא איכא בבבל כולה דממזירא היא בירקא איכא בבבל שני אחים יש? שמחליפים גשותיהם זה לזה בירתא דסטיא איכא בבבל היום סרו מאחרי המקום דאקפי פירא בכוורי בשבתא ואויל וצדו בהו בשבתא ושמטינהו ר' אחי ברבי יאשיה ואישתמוד אקרא דאגמא איכא בבבל אדא בר אהבה יש בה הויס

ותסל עלענין צפומה. צחיה (א' ב') השניה שצמרחה דניאל כתיב והיא צבל: **צפומה צין שיניה**. צפומה משמע מצפנים צין שיניה משמע שכולטות מצחוך: **צולעסן**. מושלת עליהם: **ומסורצניס כדוצ**. צעלי צצר. לשון עוצי ושומן הוא וצעלמא (שבת דף קא:) נמי אמרי' קטן מסורצל צצשר המלוצב צצשר כסרצל: דוצ אין לו מנוחה כשהוא קשור הולך וצא תמיד סביצותיו: **דוצא ניידא**. דוצ נודד: הראני פרסיים. צעל משלות ודומיות היה לוי וקאמר לי פרסיים למא הס דומים: **כחיללוס של ציט דוד**. גצוריים? **חצנין**. אומה הסמוכה לפרסיים ומשחיתים הס וטרפרים הס יותר מפרסיים: **לשעיריס**. מלוצשים שחורים ודומים לשדים: **דומיס למלאכי השרת**. לצושים לצנים ועטופים כמלאכי השרת וכתיב (יחזקאל ט.) והאיש לצוש הצדים. והכי נמי אמרינן צצמה מדליקין (שבת דף כה:) על רצי יהודה שהיה מתעטף ויוצצ צסדינים המצויינין ודומה למלאך כו' וצנדרים (דף כ.) נמי אמרינן מאן מלאכי השרת רצנן ואמאי קרי להו מלאכי השרת משוס דמצייינן כמלאכי השרת צמלצושים נאים? **כי קא ניחא נפשיה**. מוצקה נצואה צפומיה: **הומניא**. עיר ששמה כך: **מסגריא**. עיר היא וכל הנך כוליהו מקומות נינהו: **צירסא דסעיא**. על שס שסרו מאחרי המקוס ופירש רצי היאך סרו: **דאקפי פירא דכוורי ואויל וצידי צצצפא ושמטינהו וכו'**. הציף הציצר דגיס הרצה והלכו וצדו: **דאקפי**. הציף כדמתרגמינן ויףץ הצבול (מלכים ג ז.) וקפא פורצלו: **פירא**. צריכה עשויה לגלג דגיס וצלע"ז ציצ"ר: **ואישתמור**. נשתמדו:

הויס

1. ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וינחם בחלה ובחבור גהר גוון ורעיר קדי:

מלכים ב יח יא 2. וארו חזקה אחרי תנקה דמיה לרב ולשטר חד הקמות ותלת עלעין בפמה בין שנה וכן אמרין לה קומי אבלי בשר שניא: דניאל ז ה

—❧—

גציון הש"ס

תוס' ד"ה בין וכו' וצ"ל דשני פקוסות הן. עיין עיכונן דף יט ע"א מד"ס אס בין הנהרות:

—❧—

הנהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומלת וכו' צחיה הראשונה שצמרחה וכו' הוצא צבל וקשרי צפומה כלי"ל וסד"א:

—❧—

צעי רש"י

אושר"א [אושריי"ד]. שדה ערבות. ביב"ר [ויביי"ר]. ברכת דיגס.